

ת"פ 10764/03/16 - פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נגד מורסי שיין יוסף

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 10764-03-16 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי
נ' שיין יוסף(עציר)

לפני כבוד השופט עידו דרויאן-גמליאל
המאשימה פרקליטות מחוז תל אביב פלילי
ע"י ב"כ עו"ד שרגורודסקי

נגד
הנאשם מורסי שיין יוסף
ע"י ב"כ עו"ד אבו עמר

גזר דין

השתלשלות ההליך:

1. כתב האישום הוגש בחודש מארס 2016 והתנהל משפט הוכחות עד שהצדדים הגיעו להסדר טיעון. חלק מעדי התביעה נשמעו, אך הוסכם בין הצדדים כי המסגרת העובדתית תגודר בכתב אישום מתוקן.
2. ביום 6.7.17, במסגרת הסדר טיעון דיוני ללא הסכמה עונשית, הודה הנאשם והורשע לפי כתב אישום מתוקן בעבירות הבאות:
 - א. תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות לפי סעיף 274(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977;
 - ב. ניסיון לתקיפת שוטר בנסיבות מחמירות לפי סעיף 274(1) בצירוף סעיף 25 לחוק הנ"ל;
 3. הנאשם הופנה לשירות המבחן, לבקשת ההגנה, והתקבל בעניינו תסקיר מיום 26.10.17. עוד הוגשו הרישום הפלילי של הנאשם [תע/1] ותקליטור ובו תיעוד האירוע במצלמת אבטחה [תע/2].
 4. ביום 2.11.17 טענו הצדדים לעונש:
- התביעה ביקשה לקבוע מתחם עונשי הולם שבין מאסר מותנה לבין שמונה חודשי מאסר בפועל, ועתרה לקביעת העונש העיקרי ברף העליון של המתחם, ולצדו מאסר מותנה משמעותי, קנס ופיצוי;

ההגנה ביקשה לקבוע מתחם שבין מאסר מותנה לבין תקופת מאסר שניתן לרצותה בעבודות שירות, ועתרה לעונש של מאסר מותנה והתחייבות כספית.

5. הנאשם לא התייצב למועד שימוע גזר הדין, ניתק קשר עם סניגורו המלומד, והוצא בעניינו צו הבאה.

מעשי הנאשם:

1. ביום 3.3.16 בשעת בוקר הגיע הנאשם לתחנה המרכזית החדשה בתל-אביב וביקש להיכנס. המאבטח מר זרו וואניו ביקש מהנאשם להזדהות, אך כיון שהנאשם טען שאין ברשותו תעודת זהות, הפנה המאבטח את הנאשם לשם זיהויו לשוטרות מג"ב שעמדו בסמוך - ה"ה חוה רונן, רויטל חיימוב ואירן זרבאילוב.
2. הנאשם אמר לאירן את מספר הזהות שלו, והיא ביקשה שימתין. הנאשם הכניס את ידיו לכיסו מכנסיו, והתעלם מבקשתה של אירן שיוציא את הידיים מהכיסים. גם חוה ורויטל חזרו על הבקשה, אך הנאשם המשיך להתעלם.
3. חוה התקרבה לנאשם, הרימה את קולה והזהירה את הנאשם, כי אם לא יציית, היא תזמן שוטרים לסיוע. אז תקף הנאשם את חוה כשנגח בראשו ופגע בה באזור שבין הסנטר לחזה. הנאשם גם ניסה לתקוף את חוה, כשירק לעברה.
4. רויטל הודיעה לנאשם שהוא עצור בגין תקיפתה של שוטרת במילוי תפקידה, ואזקה אותו תוך שימוש בכוח סביר.

נסיבות העבירות - קביעת מתחם העונש ההולם:

1. המחוקק בחר ליצור הגנה מיוחדת, על-דרך איסור חמור שבצדו עונש מכביד, לשוטרים העומדים בקו הראשון במלחמת החברה המאורגנת בפשיעה ובמאמץ ליצור סביבה מוגנת ובטוחה בה יוכלו אזרחים, תושבים ומבקרים לנהל חייהם ללא הפרעה וללא חשש (והשוו רע"פ 5579/10 קריה נ' מ.י. (2010) וע"פ 3236/98 אבו דריס נ' מ.י. (1998), בין רבים).
2. הנאשם פגע בערכים המוגנים, כשתקף שוטרת בנגיחת-ראש וניסה לשוב ולתקוף אותה תקיפה משפילה ביריקה, שלא פגעה בשוטרת. מדובר בפגיעה ממשית, שאין להצדיקה בהתנהגות קודמת של השוטרת, שביקשו מהנאשם להוציא ידיים מהכיסים, בקשה שגרתית שיסודה בשיקולי בטיחות (שמא מחזיק הנאשם חפץ פוגעני בכיסיו).
3. מדובר במעשה שלא היה מתוכנן, ושסיבתו תחושת הנאשם כי השוטרת וחברותיה התייחסו אליו בחוסר כבוד ובתוקפנות. ודאי שאין בכך כדי להצדיק את המעשה ולו-כזית, אך לא מדובר במעשה שנועד להכשיל פעולה משטרתית, להתנגד למעצר, וכדומה.
4. מעשה הנאשם לא גרם לנזק חמור או מתמיד, אך קל לשער את תחושותיה של השוטרת, צעירה שביקשה לבצע תפקידה, ונאלצה לספוג אלימות והשפלה.

5. בנסיבות העניין, מתחם העונש שהציעה התביעה הוא הוגן וראוי, אף תואם את הענישה הנוהגת (לרבות הפסיקה שהגישו הצדדים), והמתחם ייקבע אפוא בין מאסר מותנה לבין שמונה חודשי מאסר, כעונש עיקרי.

נסיבות שאינן קשורות לעבירה - קביעת העונש במתחם:

1. הנאשם יליד 1975, כבן 42 כיום, גרוש ללא ילדים, שכיום אינו עובד. מוצא הנאשם במשפחה שבה שררו יחסים תקינים, הוא סיים 12 שנות לימוד ומאז עבד, עד שנשפט למאסר בשנת 2012 וכשהשתחרר חזר לגור בבית הוריו, כשמשפחתו תומכת בו כלכלית.
2. לחובת הנאשם ארבע הרשעות פליליות קודמות^[1]: שתי הרשעותיו הראשונות נוגעות להחזקת סמים לצריכה עצמית בשנים 1997-1998; עוד כולל הרישום הרשעה בגין איומים אותם ביצע נגד שוטר בשנת 2009; וכן הרשעה בגין תקיפת שוטר ואיומים שביצע בשנת 2011 ובגינה נשפט לשבעה חודשי מאסר, בחפיפה חלקית למאסר מותנה שהופעל, כך שסך הכל ריצה הנאשם תשעה חודשי מאסר.
3. הנאשם לא שיתף פעולה באופן מספק עם שירות המבחן, כך שהשירות לא יכול היה להציג תמונה מלאה של הנאשם ואף לא לבוא בהמלצה טיפולית כלשהי. הנאשם משתמש בסמים מסוג חשיש וקנאבואידים סינטטיים ("נייס גאי"), אך שלל בעייתיות ואינו מוצא צורך בטיפול גומל. ככלל, הנאשם מנהל אורח חיים לא יציב, אך אינו מוכן לביקורת עצמית. השירות מעריך שהנאשם אינו מוכן לבחון את התנהגותו או להבין כי קיימת בה בעייתיות, ממשיך בצריכת סמים, ונוטה לפעול ללא שיקול דעת במצבי לחץ. מנגד, השירות מצוין כי משנת 2011 ועד לעבירה דנן, לא הסתבך הנאשם בפלילים.
4. הנאשם ניזוק מביצוע העבירה, משנעצר במקום, כשבמהלך מעצרו הותקף על-ידי עוברי אורח שטעו לחשוב שמדובר במחבל (ובשלב זה מגוננות עליו השוטרות). הנאשם עתיד להינזק ממאסר, הגם שלא מדובר במאסר ראשון. אין לנאשם תלויים.
5. לזכות הנאשם יש לציין את הודאתו, הגם שאין עמה נטילת אחריות מלאה וכנה, ושנמסרה רק לאחר שמיעת רוב עדי התביעה.
6. לחובת הנאשם עומד עברו הפלילי הרלוונטי, הגם שניכרה רגיעה מביצוע עבירה אחרונה בשנת 2011.
7. כללן של נסיבות מצדיק העמדת עונשו העיקרי של הנאשם במחציתו של המתחם שנקבע, בתחום חודשי המאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות. דא עקא, שהנאשם - נאמן לדרכו - הכשיל את האפשרות לריצוי מאסר בעבודות שירות, משנמנע להתייצב לראיון אליו זומן מטעם הממונה של עבודות השירות, ואף ניתק קשר עם ב"כ המלומד. מכל מקום, ספק אם הממונה היה ממליץ על עבודות שירות, כשהנאשם עדיין משתמש בסמים.
8. עונשו העיקרי של הנאשם יהא אפוא מאסר בכליאה, כשלתוספת הרתעה יוטלו מאסר מותנה והתחייבות. לא אשית על הנאשם קנס, לנוכח מצבו הכלכלי הדחוק, אך לא אמחל בשם הנפגעת על פיצוי, שעיקרו ביטוי להכרה בעוול שנגרם לה.

סוף-דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. ארבעה חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 3.3.16 ועד ליום 14.4.16 (כולל), ואפילו יראו רישומי שב"ס אחרת;
- ב. שלושה חודשי מאסר על-תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירה של תקיפת שוטר;
- ג. התחייבות בסך 1,000 ₪ למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירה של תקיפת שוטר או הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, או כל עבירת אלימות אחרת. לא תיחתם ההתחייבות, יאסר הנאשם למשך חודש ימים;
- ד. פיצוי בסך 800 ₪ שיופקד עד ליום 1.10.18 לזכות הנפגעת גב' חוה רונן. לא יופקד הפיצוי במועד, יישא הפרשי הצמדה וריבית מיום המעשה 3.3.16 ועד ליום התשלום המלא בפועל;

הוראות נלוות:

- א. עותקי גזר הדין יישלחו לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות, לידיעה בלבד;
- ב. התביעה תעביר למזכירות בהקדם טופס פרטי מתלונן עם פרטי הנפגעת;
- ג. הנאשם יוכל לבקש, ללא צורך בהחלטה שיפוטית נוספת, שפיקדון בסך 500 ₪ שהופקד במ"ת 10781-03-16, יועבר לזכות הפיצוי;

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום כ"ח תמוז תשע"ח, 11 יולי 2018, במעמד הצדדים.

ברישום הפלילי נכללה עבירת תעבורה של נהיגה ללא רישיון;

[1]